

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς «Ἑστίας»: Ἐπὶ τῆς λεωφόρου Πανεπιστημίου, ἀρ 39.

ΕΣΤΙΑ

ΕΥΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΕΤΟΣ Η' — ΑΡΙΘ 413

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- ΙΔΙΑΙΟΣ μετάφρασις ὑπὸ Γεωργίου Παράσχου.
- Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΛΟΧΑΓΟΥ. Μυθιστόρημα Ἀλεξάνδρου Πούσκιν.
- Ο ΚΑΠΝΟΣ.
- ΠΟΝΤΙΚΟΙ ἐπιχειρηματίαι ὑπὸ Κ. Α. Καλλινοτζῆ.
- ΤΑ ΕΠΙΣΤΟΛΙΚΑ δελτία.
- ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ—ΛΑΘΗΕΙΑΙ.—ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.
- ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστήμη, Καλλιτεχνία.

Ἐπιστέλλονται ἡμῖν τὰ ἐπόμενα περὶ βιβλίου, ἐφ' οὗ βραχέως βιβλιογραφίαν ἰδημοσιεύσαμεν ἐν τῷ προηγουμένῳ δελτίῳ τῆς «Ἑστίας».

Κύριε ἐκδότα τῆς «Ἑστίας»,

Ἐν τῷ τελευταίῳ ἡμῶν Δελτίῳ ἀνέγνωμεν ἐν βραχὺ βιβλιογραφικὸν ἄρθρον περὶ τοῦ νέου βιβλίου τοῦ Γερμανοῦ Aug. Boltz, τοῦ ἐπιγεγομένου Die hellenischen Taufnamen etc. ἧτοι τὰ Ἑλληνικὰ κύρια [βαπτιστικὰ] ὀνόματα τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων, ἐφ' ὅσον κατὰγονται ἐξ ἀρχαίων, κατὰ τὴν γῆσιν καὶ σημασίαν αὐτῶν συνταχθέντα ὑπὸ Α. Β. Νιφία, σελ. 48. Ὁ βιβλιογράφος ἀφοῦ ἐπήνευσεν, ὡς ἦτο δίκαιον, τὸν φιλελληνισμὸν τοῦ συγγραφέως, δὲν μένει ἕως αὐτοῦ, ἀλλ' ἐπαινεῖ καὶ τὸ βιβλίον, διότι περιέχει ὑπεράσπιον ἡμῶν κατὰ τὸν εὐρωπαϊκὸν ἡμᾶς περιηγητῶν ἕνεκα τῆς χρήσεως, ἣν ποιοῦμεθα ὀνομάτων εὐκλεῶν τῆς ἀρχαιότητος, ὡς νὰ μὴ εἴχομεν δικαίον νὰ μεταχειρίζομεθα τὰ οἰκεία ἡμῶν πράγματα καὶ ὀνόματα.

Προσθέτει δὲ μόνον ὁ βιβλιογράφος, ὅτι τινὰ τῶν ἐν τῷ ἀγγελλομένῳ βιβλίῳ ἐπιθέμει ἄλλως νὰ τὰ εἶχε πραγματεῦσθαι ὁ συγγραφεὺς. Ἄλλ' ἡμεῖς ἔχομεν νὰ ἐκπληρώσωμεν χρεὸς ὄχι εὐφρόσυνον, λέγοντες, ὅτι ἀπὸ ὧν ψευδοῦς ὑποθέσεως ὁρμηθεὶς συνέταξε τὴν πραγματείαν τοῦ ὁ συγγραφεὺς. Ὑποθετεῖ δηλ. ὅτι ὅσα ἡμεῖς τὴν σήμερον τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος κύρια ὀνόματα ὡς βαπτιστικὰ μεταχειρίζομεθα, οὕτω τὰ παρελθόντα παρὰ τῶν ἀμέσων ἡμῶν προγόνων, τὸν Ἀγαμέμνονα, λέγω, τὸν Ἀχιλλεῖα, Σίλωνα, Λυκοῦργον, Ἀχιλλεῖον, Σωκράτην, Πλάτωνα, Περικλῆν, Ἀριστοτέλην, τὰς Ἀθηνᾶς, Ἀφροδίτας, Πηνελόπεια, Κελλίσιπας, Σαπφούς κτλ. Ἀναθίγει δὲ ὅλους αὐτὸν, ὅτι ἡ γῆσις τῶν τοιούτων ὀνομάτων ἤρχισεν παρ' ἡμῖν μῶλις πρὸ ἐνὸς αἰῶνος ἧτοι ἀπὸ τῆς πρώτης τῶν Γάλλων ἐπαναστάσεως, ὅτε γενικῶς πόθοις πρὸς τὴν ἐλευθερίαν καὶ ζῆλος πρὸς τὰ ἐπιταξόμενα τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ἀνὰ πάσαν τὴν Εὐρώπην ἀνήθη μάλιστα δὲ παρ' ἡμῖν, ὅστις καὶ ἐκαρποφόρος διὰ τοῦ σπύρου τῶν γραμμάτων τὴν ἀναγέννησιν ἡμῶν τὴν πολιτικὴν. Θαυμάζομεν δὲ, πῶς δὲν ἔφυε νὰ λάβῃ ὁ φιλέλληνας ἀνὴρ εἰς γέρας τοῦ βιβλίου τινὰ ἐκ τῶν ἀρχῶν τοῦ παρόντος αἰῶνος καὶ ἐκ τοῦ τέλους τοῦ παρελθόντος, ἐνὸς ἤθελεν ἴδει, ὅποια ἦσαν τότε τὰ ὀνόματα τῶν συγγραφέων, τῶν ἐκδοτῶν, τῶν τυπογράφων, τῶν προσατῶν ἧτοι Μεικηνῶν εἰς οὗς ἀπεροῦντο τὰ βιβλία, τῶν πολυπληθῶν τέλους συνδρομητῶν, ὅχι βέβαια Θεμιστοκλεῖς, Σοφοκλεῖς, Ὀδυσσεύς, Ἰφιγένεια, Ἀρσινόαι, ἀλλὰ Ἰωάννης, Πέτρος, Πέλοος, Γεώργιος, Κωνσταντῖνος, Ἀντώνιος, Μιχαήλ, Ἰάκωβος, Παναγιώτης,

Μαρία, Σμαράγδα, Αἰκατερίνα, Χάρις, Δέσπω, Παρασκευῆ, Κυριακῆ, Σταμάτα κτλ. Ταῦτα δ' ἐπικρατοῦσι καὶ νῦν. Εἰ δὲ τίνα ἦσαν τότε καὶ νῦν ὄζοντα ἀρχαϊσμοῦ ὀνόματα, ὅσον Ἑλένη, Εἰρήνη, Θεοδώρα, Δημήτριος, Ἀλέξανδρος, Φίλιππος, Νικόλαος κτλ. αὐτὰ ἦσαν ἤδη προηγουσμένα καὶ ἐξηγησμένα πρόπαλαι διὰ τῆς ἐν τοῖς Χριστιανικοῖς γρόνοις διαμεινίσσης ἀδιακόπου χρήσεως τῶν. Ταῦτα καὶ τὰ τῶν κληρικῶν μᾶς Ἀνθίμος, Μακάριος, Πολύκαρπος, Θεόκλητος κτλ.

Ὅτι δὲ ὄντως ὄχι ἀπερίεργός τις καὶ ἀπλῆ διὰ παραδόσεως χρήσις ἔφερε μέχρις ἡμῶν τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος εὐκλεῖ ὀνόματα, ἀλλὰ λελογισμένη ἐν τοῖς νεωτέροις χρόνοις ἐκλογὴ τὰ ἀνεξωπύρηται, ἀποδεκνύεται καὶ ἐκ τοῦ ὅτι πολλὰ ἄλλως καλλίστα καὶ ἐκφραστικώτατα τῆς ἀρχαιότητος ὀνόματα δὲν εἰσηγάγομεν ἐσχάτως εἰς γῆσιν, διότι δὲν ἦσαν ἐπιφανῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. Ἀ. γ. τίς τὴν σήμερον καὶ πρὸ δεκαετηρίδων τινῶν βαπτίζων ὀνομάζει τινὰ Ἀμφιγάρην, ἢ Καλλιτέλην, ἢ Ἀρίστανδρον, ἢ Μενεκλῆν, ἢ Κράτειαν, ἢ Ἠγησαρέτην, ἢ Μυησιστράτην, ἢ Τιμομάχην; Οὐδαίς. Πῶς δ' ἐκ τούτων καὶ τῶν τοιούτων ὀνομάτων δὲν ἔφυεν οὐδὲ ἐν κἂν νὰ ἔλθῃ μέχρις ἡμῶν καὶ μάλιστα ἐνθ' ἑνὶ τοῦλάχιστον τοιαῦτα ἔφερον καὶ ἦτοι ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τιμῶμενοι, ὅσα τὰ Ἀγαθόνικος, Ἀρχιππος, Ὀνήσιμος, Μηνόδοτος, Μητροδώρα, Νυμφοδόρα; Ἡ ἀπόκρισις εὐχερής. Διεκόπητε κατὰ καιροῦς τινὰς εἰς πάντων ἀδιακρίτως τῶν Ἑλληνικῶν ὀνομάτων χρήσις ἕνεκα διαφόρων κοινωνικῶν αἰτιῶν, ἐκεῖνα δὲ πλεον ἐπεκράτου εἰς τέλος, καθ' ὧν δὲν ἀντετάσσεται μεγάλως ἡ πολιτεία ἢ ἡ ἐκκλησία, ἔτι δὲ καὶ ἐκεῖνα τὰ ὅποια τὸ Χριστιανικὸν πλήρωμα πολὺ ἐσεβάσθη, τῶν δὲ ταπεινότερας δόξης ἀγίων τὰ ὀνόματα ἢ κατὰ τόπους περιωρίζοντο ἢ ὅπως ἐξέλειπον κατὰ μικρὸν.

Τοιαῦτα, κύριε ἐκδότα, ὀλίγα μὲν ὡς πρὸς τὴν ὑπόθεσιν, ἵκανά δ' ὅμως ἐν τῷ παρόντι ἔκριναν νὰ ἐπιτεταῖω ὁμῶν, ἀν θέλητε εἰς τὰ καταχωρήσετε εἰς τὸ Δελτίον. Ὁ δὲ φιλέλληνας Γερμανὸς νομίζω, φίλος ὧν καὶ τῆς ἀληθείας, δὲν θὰ δυσαρεστηθῇ. Δὲν βλάπτει δὲ, ἂν καὶ εἰς τοὺς παρ' ἡμῖν βιβλιογραφουόντας ὑπομνησθῇ τὸ καθήκον ὁ ἔχουσι, νὰ μὴ ἐνισχύωσι διὰ ὑπερμέτρου ἀδρόσπουνης τὰς πλάνας τῶν ἀλλογενῶν, εἰς ἃς δὲ ἄγνοιαν τῶν ἡμετέρων πραγμάτων τόσον συχνὰ περιπίπτουσιν. Ἡ ἀλήθεια ἡμᾶς ὠσεῖ. Ὁ δὲ φιλελληνισμὸς τῶν Εὐρωπαίων δύναται τότε μόνον νὰ ἐνεργῇ ἐπιωφελέως ἡμῖν καὶ τῇ ὅλῃ ἀνθρωπότητι καὶ νὰ καταπολεμῇ τοὺς σκοπιόντας τὰ μικρὰ ἔθνη, ὅταν λαμβάνῃ τοὺς λόγους τοῦ ἐκ τῶν ἀναμφισβητήτων ἱστορικῶν γεγονότων. Οὐδενὸς ἄλλου ἔχει γρῆαν.

Σ. Α. Κ.

Ἀπέναντι τῆς τελευταίας ἐκτακτοῦ ἀναπτύξεως τοῦ ἡλεκτρισμοῦ καὶ τῆς μεγίστης χρησιμότητος αὐτοῦ εἰς τὸν ἄνθρωπον διὰ τὰς πολυσευθεῖς ἐν τῇ κοινῇ καὶ καθήμενῶν ἐφαρμογὰς αὐτοῦ, πρὸ τινος καιροῦ ἐπίσημον τῆς Γαλλίας ἄνδρος, ἐν οἷς ὁ Cocheury οὐρουργός, ὁ Φερδινάνδου Λερισίφ, οἱ Δουμαῖ καὶ Βερτρᾶνδ, ἰσοδίοι γραμματεῖς τῆς ἐν Παρισίοις Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν, ὡς καὶ ἐνδεκα Ἀκαδημαϊκοί, οἱ καθήγηται τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς Charles Robin, Marey, Gavarret, οἱ διδάσχοι ἡλεκτροθεραπευτικοῦ ἱατροῦ Onimus, Tripier, Tommasi, Apostoli κλπ. συνελθόντες ἐθεσαν τὰς βίσεις μεγάλης Διεθνούς ἡλεκτρικῆς Ἑταιρίας, ἧτις νὰ συμπεριλάβῃ ἀπαντας τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐπιστήμονας ὧν τῶν πεπολιτισμένων χωρῶν, ὅπως ἐν ἀδελφότητι συνεργασθῶσιν εἰς τὸ εὐρὸν ταῦτο καὶ λαμπρὸν κεφάλαιον τῆς ἐπιστήμης, ὡς πρὸ καιροῦ ἦδη ἀνήγγειλε τοῦτο ὁ ἡμέτερος ἀνταποκριτὴς τῆς «Ἑστίας» ἐν τοῖς Ἀκρονίκτοις ἐκ Παρισίων.

Τὰ ἔργα τῆς ἐταιρίας ταύτης διηρέθησαν εἰς ὁ πρωτεύοντα τμήματα ἀναφερόμενα εἰς ὁ ἀσφόρους κλάδους ἀναπτύξεως τοῦ ἡλεκτρισμοῦ, ἐν οἷς ἐν τῶν σπουδαιότερων τμημάτων εἶνε καὶ τὸ τῆς ἡλεκτροχημείας καὶ ἡλεκτροθεραπειῆς.

Ἡ σπουδαιότης αὐτῆς ἐπιστημονικῆς διεθνῆς ἐταιρίας σήμερον ἀριθμεῖται πλέοντα τῶν 1150 μελῶν...

Ἐκ τῆς πατρίδος ἡμῶν μέλη εἰσι μόνον ὁ φιλόπονος καθηγητῆς τῆς Φυσικῆς κ. Γυμολίω...

Ὁ «Παρνασσός» δίδει τὰς ἐξῆς λεπτομερείας περὶ τῆς ἐν τῷ Μετσόβειῳ Πολυτεχνεῖῳ νέας αἰθούσας τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας...

Πάντα δὲ ταῦτα τὰ ἀντικείμενά εἰσι κατατεταγμένα λίαν εὐπροσπῶς καὶ τιμῶσι λίαν τὴν φιλοκαλίαν τῶν ἐπιμελουμένων...

Ἐδῆριθμος ἐταιρία ἀδελφικῶν φιλοτέχνων, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀρχιδουκῆ Ῥάινερ...

ρελθὼν ἔτος ἐπιστημονικὴν ἐκδρομὴν εἰς Λυκίαν καὶ ἐκόμενον εἰς Βιένναν...

Ἐξεδόθησαν δύο ἔτι τεύχη, ἢ καὶ Θ', τοῦ ὑπὸ τοῦ ἐκδότη...

Ὁ αὐτὸς φιλόκαλος ἐκδότης ἐξέδωκε καὶ κομφοτάτους ἡμεροδείκτας τοῦ 1884...

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Ἢμ' ἔμφυχος καὶ ἄψυχος κατὰ τὰς περιστάσεις. Ὅταν πλανῶμαι ἐλευθερὸς ἢ τὰς κυανῆς ἐκτάσεις...

1883¹²

ΔΥΣΒΕΙΣ Κόραξ.

Τοῦ προβλήματος τούτου ἐστάλη ἡμῖν καὶ ἡ ἐξῆς ἔμμετρος λύσις:

Εἰς κρημονὺς ἀπροσίτους γεννώμαι εἰς τὰ πτώματα τρέχω, πλανώμαι Κ' ἔχω κόρακος μαῦρα πτερά...

ΚΙΑΡΑ ΚΑΛΑΑΝΑ. ΕΞ ΕΝΟΦΩΝ ΕΦΟΡΩΝ ΝΟΘΟΣ ΟΡΟΣ ΦΩΣ ΩΝ

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ

Table with financial data for Athens (ΑΘΗΝΩΝ) for November 25, 1883. Includes columns for government loans, interest rates, and exchange rates.

Ἀλληλογραφία τῆς Ἑστίας.

κ. Ι. Φ. Περισίους. Σὲ; εὐχαριστοῦμεν. — κ. Σ. Β. Βράβλιαν. Ταχυδρομικὸς σὰς ἐγράφωμεν, συναποστείλαντες...

λαί μὲν κλῖναι, πολλὰ δὲ κείδια, πολλὰ δὲ βίβλοι γραμμένα, καὶ τᾶλλα πολλὰ ὅσα ἐν φυλίαις τεύχεσι ναύκληροι ἄγουσι...

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

[24 Νοεμβρίου (Πέμπτη) 1883]

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΗΤΟΙ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΙΑΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Διήγημα ιστορικών Φερδινάνδου Γρηγοροβίου, μεταφρασθὲν ὑπὸ Σπυρ. Π. Λίμπρου.

Τὸ ἔργον τοῦτο εἶνε ἐκ τῶν καλλίστων τοῦ δικσῆμου Γερμανοῦ ἱστοριογράφου Φερδινάνδου Γρηγοροβίου ὅστι: ἐν αὐτῷ δι' ὕφους ἀνθρώπου καὶ ἐπαγωγῶν ἱστορεῖ τὸν πλήρη περιπετειῶν βίον τῆς περιωνύμου Εὐδοκίας, ἥτις ἀπὸ ταπεινῆς κόρης Ἀθηναίου φιλοσόφου ἀνῆλθε διὰ τῆς εὐνοίας τῆς Τύχης εἰς τὸν αὐτοκρατορικὸν θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, παρέχει δ' ἄμα πιστὴν καὶ ὠρσίαν εἰκόνα τῆς ἐν τῇ ἐποχῇ ἐκείνῃ καταστάσεως τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἄλλων τῆς Ἀνατολῆς πόλεων.

Ἀντίτυπα εὐρίσκονται ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς «Ἐστίας» καὶ πωλοῦνται ἀντὶ φράγκων 2 ἑκαστον. — Ταχυδρομικῶς ἀποστελλόμενα ἀντὶ φρ. 2. 20.

N. Γ. ΠΟΛΙΤΟΥ

ΜΕΛΕΤΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΤΩΝ ΝΕΩΤΕΡΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΜΕΡΟΣ Β'

Σύγγραμμα βραβευθὲν ἐν τῷ Ῥοδοκανακτεῖῳ φιλολογικῷ διαγωνισμῷ καὶ ὑπὸ τοῦ ἐν Παρισίοις συλλόγου πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῶν ἑλληνικῶν σπουδῶν.

ΤΙΜΑΤΑΙ ΦΡΑΓΚΩΝ 4

Τοῖς συνδρομηταῖς τῆς «Ἐστίας» ἀντὶ μόνον 1 φράγκου. Διὰ τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ ταχυδρομικῶς ἀποστελλόμενον φρ. 1. 20.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Ὁ Ἥλιος κατὰ τοὺς δημόσις μύθους. Ἐν Ἀθῆναις, 1882. Δρ. 2 50.

Ὀ γ ο ς εἰσιτήριος εἰς τὸ μάθημα τῆς ἑλληνικῆς μυθολογίας. Ἐν Ἀθῆναις, 1882. Λεπ. 75.

Ἀ ἰ ἰ σ θ ἔ ν ε ἰ α ἰ κατὰ τοὺς μύθους τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ Ἐν Ἀθῆναις, 1883. Λεπ. 80.

ΕΠ. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗ

ΛΟΓΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ

ΤΟΜΟΣ ΕΚ 450 ΣΕΛΙΔΩΝ

Πωλούμενος ἐν τοῖς βιβλιοπωλείοις ἀντὶ δρ. ν. 5. Διὰ τοὺς συνδρομητὰς τῆς «Ἐστίας» δρ.ν. 1. ταχυδρομικῶς 1 1/2.

Τὸ ἀντίτιμον γίνεταί δεικτὸν εἰς γραμματόσημα ἑλληνικὰ καὶ γαλλικὰ.

Κατὰ τὸν «Αἴθωνα» ὁ βασιλεὺς ἐνοικίασε πολυετῶς τὸ κατὰ τὴν παραλίαν τοῦ Δαρφίου καὶ παρὰ τὸν Πειραιᾶ κτήμα, τὸ καλούμενον τοῦ Σκαρμαγκᾶ, σκοπῶν ἐν ποικίτῃ τούτου ἀκολουθίᾳ ὀριστικῶς, ὅπως ἐν τούτῳ ἀνεγείρῃ ἔκπαιλιν πρὸς κατοικίαν τοῦ βασιλέως τοῦ προορισθῆσομένου διὰ τὸ ναυτικόν. — Ἡ κυβερνητικὴ παρεσκεύασεν ἤδη τὸ περὶ δασῶν νομοσχέδιον ὡς καὶ τὸ περὶ χαρτοσήμου, ἐν τῷ ὅποιῳ πλὴν μεταρρυθμίσεων τινῶν, αἱ ὅποιαί κινουίχουσι τὸ τέλος αὐτῶ, συγγνωσκονται καὶ ἄλλα: αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων νόμων. — Ἐπεβλήθη ἔτι πρὸς ἔγκρισιν τὸ καταστατικὸν ἀνωμόμου ἐταιρίας, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Οἰκοδομικὴ Ἐταιρία», σκοπούσης τὴν ἀνάγειν οἰκοδομῶν κλπ. Τὸ κεφάλαιον ὀρίζεται εἰς 2,000,000 δρ. διηρημένον εἰς 5,000 μετοχῶν ἐκ 400 δρ. ἐκάστης. Ἴδρυται δὲ τῆς ἐταιρίας εἶνε οἱ κκ. Ε. Κεχαγιάς, ἂ. Γιαννόπουλος, Σιδαστός, Στρέϊτ κλπ. — Συνιστάται διὰ βασιλικὸν διατάγματος ἐπὶ τοῦ θεωρακοδρόμου βασιλέως «Ὀλυγας» πρόσκαιρος σχολὴ πρὸς πολεμικὴν κατάρτισιν τῶν ἐπικουρῶν ἀνθυποπλοίαρχων τοῦ βασιλικοῦ ναυτικοῦ. Ἡ διάρκεια τῆς σχολῆς ταύτης ὀρίζεται ἐνδύοσις, μετὰ τὴν λήξιν δὲ τοῦ σχολικοῦ ἔτους οἱ ἀνθυποπλοίαρχοι ὑποβληθήσονται εἰς ἐξετάσεις καὶ διανεμηθήσονται εἰς τὰ πολεμικὰ πλοῖα κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας. — Ἐπιτροπὴ ἐκ τοῦ τμηματάρχου τοῦ τελωνιακοῦ τμήματος κ. Β. Κάδδα, τοῦ διευθυντοῦ τῆς σχολῆς τῶν τεχνῶν κ. Θεοφιλᾶ, τοῦ οικονομικοῦ ἐπιθεωρητοῦ κ. Τσήτσου καὶ τοῦ τελωνίου Πειραιῶς κατήλθε προχθὲς εἰς Πειραιᾶ, ἵνα ἐξετάσῃ καὶ ἐξεύρῃ τὴν κατάλληλον θέσιν πρὸς ἀνάγειν μεγάλων τελωνειακῶν καταστημάτων δυναμένων νὰ ἐπαρκέσωσι εἰς τὰς ὁσημέραις αὐξανοῦσας ἀνάγκας τοῦ ἐμπορίου, ἀντὶ τῶν ὑπαρχόντων νῦν στενοχωρῶν καὶ ὄλων ἀνεπαρκῶν, ἐξ ὧν πολλὰς ὑφίστανται σήμερον δυσκολίας. — Ἡ «Ἐφημερίς» ἀναφέρει τὸ ἔξῃ: παράδειγμα μακροβιότητος: Ἀτυνίθους. Ἐν Ἄργεϊ ζῆ γέροντις δνόματι Θεόδωρος Τριγκούνης, φθάσας εἰς τὴν σεβασμίαν ἡλικίαν τῶν 105 ἐτῶν. Ἐχθὲς τρεῖς υἱοὺς, ὧν ὁ πρῶτος εἶνε πρεσβύτερος ἤδη διατηρεῖ σῶμα καὶ ἀκμαίᾳ: τὰς πλείους τῶν ἀδελφῶν καὶ ἱδίως τὴν ὄρασιν, ἔχει δὲ τὴν μνήμην θαλαρᾶν καὶ διηγεῖται ἀπαύστως ἐπιστάδια τῆς μεγάλῃς Ἐπαναστάσεως: ἡς μετέγεν. Περιέργου δὲ αὐτοῦ ἰδιότης εἶνε καὶ ἡ ἐξῆς: διατελεῖ λοχαγὸς τῆς φάλαγγος πρὸ 50 ἐτῶν! Ἐν τούτοις ἡ ἡλικία αὕτη, ἂν καὶ ἀτυνίθης, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῆ ὄλων ἔκτακτος. Ἡ «Νέα Ἐφημερίς» ἀναφέρει ὑπέρτερον ἀκόμη παράδειγμα μακροβιότητος, τὸ ἐξῆς: ὅτι ἐν τῷ χωρίῳ Μπέλεσι τῆς περιφερείας Ἄργους ζῆ ὁ Παναγιώτης Χονδρόπουλος, ἐτῶν 125 μετὰ τῆς συζύγου του κυρᾶ Σουσιάνας, 124 ἐτῶν! — Τὸ κακοῦργοδικεῖον Ἀθηνῶν κατεδίκασε κατ' αὐτὰς εἰς θάνατον νέαν γυναῖκα, τὴν ἐκ Καρυστίας Ἀμογδαλίαν Σαλλῆ, κατηγορουμένην ὅτι μετὰ δύο ἀδελφῶν αὐτῆς ἀπέπνιξε καὶ ἔκαυσε τὴν Αἰκατερίνην Γούναρη, σύζυγον ἀνδρός ὅστις προηγουμένως εὐρίσκειτο εἰς σχέσεις ἐρωτικὰς μετ' αὐτῆς. Τὴν αὐστηρότητα τῆς ἀποφάσεως ἐμετρίωσε τὸ δικαστήριον συστήσασα τὴν καταδικασθεῖσαν εἰς τὴν βασιλικὴν χάριν. — Ἐν τῇ πινακοθήκῃ τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν ἀνηρτήθη ἐσχάτως καὶ ἡ εἰκόνη τοῦ ἀντιστρατήγου Πήλιου Γούση, τοῦ ἐν Μεσολογίῳ φονευθέντος. — Εἰς Ἀγίον καταβάνουσι καθ' ἐκαστὴν Τουρκαλβανὸν ἐργάται μεταβαίνοντες αὐτῶς ἐκ τῆς Ἄνω Ἀλβανίας, ὅπως ἐπισθῶσάν εἰς τὰ ἔργα τῆς ὀδοποιίας. Μέχρι τοῦδε ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἀνέρχεται εἰς 400.